

OHNISKU

Mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

...po *vašom* čítaní s vami!

Október 2013

Slovo kazateľa

Kým je pre teba Ježiš?

Cestujeme

Francúzsko

Zoznámte sa

Atila Kömíves

Svedectvo

Požehnaný týždeň

Téma
Mesiac úcty k starším

Slovo kazateľa

Kým je pre teba Ježiš?

Potom vystúpil na vrch, zavolať si tých, ktorých sám chcel. A oni prišli k Nemu. Vtedy ustanovil si dvanástich, aby boli s Ním, poslal ich kázať a dal im moc vyháňať démonov. Toto sú dvanásti, ktorých si ustanovil: Šimon, ktorému dal meno Peter, Jakub Zebedeov a Ján, brat Jakubov, týmto dal meno Boanerges, to je Synovia hromu, ďalej Ondrej, Filip, Bartolomej, Matúš, Tomáš, Jakub Alfeov, Tadeus, Šimon Kanaánsky, Judáš Iškariotský, ktorý Ho aj zradil. (Mk 3, 13 – 19)

Pán Ježiš si povolal dvanástich mužov, do ktorých investoval svoj čas a námahu. Povolal ich „aby boli s Ním“, teda, aby s Ním mali osobný vzťah a aby si ich použil („...dal im moc...“). Špeciálne by som sa chcel pozrieť na dvoch mužov z Ježišovej „dvanástky“ a to z dôvodu, že obaja mali niečo spoločné, ale ich životný príbeh sa nakoniec odvíjal úplne odlišne. Pozrime sa na Šimona Petra a na Judáša. Obaja mali spoločné okrem iného i to, že zrejme (v čase Ježišovho pôsobenia) neboli mužovia pevného charakteru. Evanjelista Ján nám predstavuje Judáša ako „zlodeja“, ktorý jednoducho nebol spoľahlivý v službe pokladníka (Ján 12, 3 – 6). Peter si zase nevedel stáť za slovom. Vedel toho veľa nasľubovať, ako: „A čo by som aj umrieť mal s Tebou, nikdy Ťa nezapriem.“ (Mat 26,35) ... a vieme ako to nakoniec dopadlo.

Ďalej majú spoločné, že obaja zlyhali vo vzťahu k Ježišovi približne v rovnakom čase. Peter Ho zaprel a Judáš Ho zradil. Ako je možné, že ich koniec bol úplne iný? Jeden zomrel ako Boží hrdina, zanechajúc po sebe množstvo zborov a nasledovníkov Pána Ježiša. Druhý skončil v depresiách a sebaľútosti na šibenici, ktorú si sám pripravil. Kľúčový rozdiel bol v ich postoji k Ježišovi. Pre Petra bol Ježiš „Kristus, syn živého Boha“ (Mat 16, 16), ktorý „má slová večného života“ (Ján 6, 68 – 69). Pre Judáša bol Ježiš iba „majster“ (Mat 26, 25). Judáš zrejme nikdy nevyznal Ježiša ako svojho Pána a Záchrancu. A to aj napriek tomu, že „chodieval s Ježišom, bol poslaný kázať a dostal moc...“ (Mk 3, 13 – 14). Preto Peter, aj keď padol a zlyhal – činil pokánie, vstal a ďalej nasledoval Ježiša, nechal sa Ním meniť a použiť, kým Judáš....

Možno pravidelne navštevuješ kresťanské zhromaždenia, možno dokonca slúžiš, ale aj napriek tomu môže byť pre teba Boh niekto neosobný a veľmi vzdialený. Môže byť tvojím vzorom, ale nie Pánom, vedie tvoj život; ktorý buduje tvoj charakter; ktorý ťa dvíha, keď padneš...? Kým je pre teba Ježiš?

Štefan Rendoš

Neľutujem svoje rozhodnutie

Ked' človek prežije nejaký úsek života, pozrie sa naspäť a bilancuje. Aj ja sa pýtam: Aké kroky som spravil? V mojom živote bolo veľa zlých krokov, keď som sa pomýlil a vybral som sa aj zlou cestou. Ale rozhodnúť sa odovzdať svoj život Bohu, bolo najlepšie, čo som mohol kedy urobiť. Dodnes Bohu za to ďakujem, že aj mne dal svoju milosť, že do môjho srdca priniesol pokoj, mier a dal mi zmysel života.

Aj keď tých zlých rozhodnutí bolo dosť v mojom živote, boli aj chvíle, keď som dokázal niektoré z tých mojich rozhodnutí zmeniť. Bolo to len preto, že Boh mení a menil moje srdce, ako mení aj vaše, a vychováva nás ako deti, takže som dokázal zmeniť niektoré zlé rozhodnutia. Dokázal som sa pokoriť, ospravedlniť, vyznať svoje hriechy aj postupne v živote a neľutujem, že som sa vydal cestou kresťana. Aj keď to častokrát nebolo príliš príjemné, keď sa človek správa ako kresťan, lebo vtedy nie je vždy obľúbený. Niekedy musíte znášať príkoria v živote, pretože sa správate ako veriaci, ako ten, ktorý má svoju nádej nie tu na tejto zemi, ale v Bohu a v nebesiach. Som vďačný

za ľudí, ktorí boli blízko mňa, keď som mal 15 rokov, že som tu v zbore v Seredi mohol spoznávať Boha a Jeho slovo. Chcem poďakovať aj bratovi Mišovi, že sa o nás staral a prijal našu hudobnú skupinu, lebo nie každý mal pre ňu porozumenie. Vďaka prijatiu niektorých ľudí sme mohli postupne rásť a zosilnievať v Bohu.

Dnes mám 45 rokov a mal by som vedieť dávať ďalej to, čo som prijal od Boha. Čo ma veľmi teší je, že sú tu aj moji synovia a chodia so mnou do zboru u nás v Trenčíne a že odovzdali svoje životy Bohu. Nevieť, či môže byť pre rodiča niečo väčšie, ako keď jeho dieťa uverí. A tak si hovorím, že som šťastný

človek, aj keď ľudia, ktorí ma poznajú, vidia, že nemám nejaké extra veľké bohatstvo. Mám to, čo potrebujem na jedenie a mám kde spať, a hlavne som mohol svojim deťom odovzdať, čo som sám prijal, posolstvo, ktoré zmenilo aj ich život. Oni sa rozhodli pre život s Bohom, ktoré nie je len pre život na tejto zemi, ale je pre večnosť.

Dušan Taufer
(30. výročie prebudenia
mládeže ECM Sereď, 11.3.2012)

HORST GEORG PÖHLMANN
MARC STERN

Desatero v živote židů a křesťanů (Dialog ortodoxního rabína a křesťanského teologa)

Kniha je koncipovaná ako autentický záznam dialógov, ktoré viedli autori v rokoch 1996 – 2000 v Osnabrücku. Pre knižné vydanie bol text skratený a upravený tak, aby bolo možné čítať každú kapitolu (každé prikázanie) samostatne.

Úvodná kapitola „Základy“ uvádza čitateľa do širšej súvislosti vzniku a určenia Dekalogu, čím dáva predpoklady k pochopeniu zmyslu všetkých prikázaní. Ďalšie kapitoly už hovoria k jednotlivým prikázaniam. V obsahu knihy sú uvedené okrem názvov kapitol – skrátených textov prikázaní aj podkapitoly, ktoré síce v texte nie sú graficky rozlíšené, ale uľahčujú orientáciu pri hľadaní odpovedí na určité otázky a témy.

Kniha je doplnená podrobným registrom menných aj vecných. Pre bežných čitateľov sú pod čiarou uvedené stručné výklady menej známych termínov a preklady slovných obrátov v cudzích jazykoch (latinsky, grécky, hebrejsky), ktoré boli v záujme autenticity ponechané v originále. Pre tých, ktorí by sa chceli danou problematikou zaoberať podrobne, sú určené mnohé odkazy na príslušnú odbornú literatúru, resp. originálne texty citovaných výrokov.

Cieľom knihy je ukázať verejnosti, akú významnú rolu má Desatero v kresťanstve, aj v judaizme. Aj keď je postavená na odbornom rozhovore dvoch teológov, nie je to kniha v pravom slova zmysle teologická. Nie je ale ani populárna. Zoznamuje čitateľa so základnými biblickými dôrazmi podopretými najnovším bádáním v oblasti histórie, všeobecnej aj biblickej. Tieto dôrazy sú v rozhovore aplikované do najširšej súvislosti bežného života. Naznačujú tak riešenie aktuálnych problémov súčasnej doby v oblasti obecnej etiky, sexuálnej etiky, výchovy, rodinných vzťahov, ale aj problematiky hospo-

dárskeho charakteru, voľného času a ďalšie.

Dialogický charakter nie len oživuje štruktúru textu, ale predovšetkým vystihuje na jednej strane odlišnosť v chápaní a aplikácii Desatera v prostredí kresťanskom a židovskom, na druhej názorne ukazuje, ako ústredné obsahy biblického posolstva nie je možné zaradiť do jednoznačnej dogmatickej štruktúry. V knihe nachádzame nové a prekvapivé poznania samotných autorov, ktoré dokumentujú, ako potrebná je nenásilná otvorenosť, skrze ktorú je možné prehlbovanie poznania biblických dôrazov pre vlastný úžitok, ale aj pre šírenie týchto dôrazov do ateistického a multikultúrneho prostredia.

Pretože zachytiť všetky kľúčové okamihy dialógu je v rozsahu tejto práce nemožné, zachytím len to najdôležitejšie, aspoň z môjho hľadiska.

Prvá kapitola „Základy“ je úvodom do problematiky chápania Dekalogu v kontexte biblického kánonu, dejín židovstva a kresťanstva, poňatí teológie a tradičnej etiky. Dá sa povedať, že v týchto otázkach panuje zhoda. Obaja, odvolávajúci sa na tradičnú literatúru, Talmúd, Luther a pod. konštatujú, že Zákon nie je bič na otrokov, ale Boží dar, resp. zjavenie Božej lásky. Na druhej strane ale zhodne kritizujú do vlastných radov malomeštiacky, vlažný prístup k plneniu Desatera, a množstvo umelo vytvorených výnimiek, ktorý nezodpovedá jeho duchovnému významu.

Jediné v čom je v tomto úvode zjavný rozdiel názorov, je historické pozadie vzniku. Nakoľko v kresťanskej teológii je možné diskutovať o dobe vzniku (resp. kryštalizácii) textu – napr. do doby babylonského zajatia, rabínsky (talmúdsky) prístup jednoznačne a masívne chápe ako jediný zdroj Boha, ktorý dal Zákon v celosti a v jeden okamih, aj keď pripúšťa, že

textové úpravy a dopĺňajúce formuly, sú možné.

V druhej kapitole, ktorá sa viaže k 1. prikázaniu, je zaujímavý autentický výklad Božieho mena – tetragramu JHVH. V nežidovskom výraze pre Boha „elohim“ je mienená spravodlivosť a súd. Ale v pôvodnom židovskom mene, v tetragrame, je zachytená večnosť, pretože sa skladá zo začiatkových písmen hebr. slova pre minulosť, súčasnosť a budúcnosť (haja, hove, jihje). Tetragram teda v sebe zahŕňa súčasne aj Božiu jedinečnosť a v kontexte aj lásku (Maimonides). A to všetko sa odráža v texte 1. prikázania. Príznačný je uvedený citát rabiho Izraela z Kostnice: „Každý deň má človek vyjsť z Egypta“. Na to Pöhlmann odpovedá, že je poľutovania hodné, že v luterskom aj katolíckom znení 1. prikázania bolo vynechané toto oslobodzujúce posolstvo o odchode z Egyptského domu otroctva a prikázanie bolo tradované len v skomolenej podobe.

Tri prikázania, a to o dni odpočinku, cti svojho otca a svoju matku a nebudeš dychtiť po majetku svojho blížneho / v knihe uvádzané ako 4., 5. a 10. prikázanie/, sú citované aj v klasickom znení 2M 20, tak aj z deuteronomického textu 5M 5. Tieto znenia sa totiž odlišujú. Dôvodom je podľa Sterna silný sociálny deuteronomistický dôraz.

V prikázani o sobote Pöhlmann opäť kritizuje vynechanie druhej polovice textu v kresťanských bibliách, čím sa opäť stráca oslobodzujúci kontext prikázania. Pre Židov je síce nie hlavným (tým je prvé), ale ústredným prikázanim, pretože pripomína centrálny dôraz židovskej viery a tým je vyslobodenie z egyptského otroctva. Ak vtedy Židia nepoznali chvíľu odpočinku, teraz tak majú konať aspoň jeden deň v týždni a pripomínať si tak Božiu milosť a lásku. Preto Židia hovoria, že „spať cez šabat je rozkoš“ (šena beššabbat taanung).

Stern ostro kritizuje kresťanské sprobematizovanie „dňa odpočinku“ a charakterizuje ho ako „svojvôľu a nedostatok poslušnosti voči Božiemu vlastnému dňu odpočinku“. Na ná-

mietky Pöhlmann odpovedá: Šabat je „jedinným“ dňom a nie „ktorýmkoľvek“ dňom, ktorý by ho mohol nahradiť.

V súvislosti s prikázanim „cti svojho otca a svoju matku“, ktoré je podľa farárskych skúseností Pöhlmann chápané ako „najľahšie“, vyznáva Stern, že pre neho patrí k najťažším. Vyžaduje totiž nielen celoživotnú poslušnosť, ale Boh nakladá na človeka aj obrovskú hospodársku záťaž. To spolu dokazuje, že jednoduchšie je milovať ľudstvo, ako jedného človeka konkrétne. A súčasne potvrdzuje, že láska v biblickom zmysle nie je sentimentálna, ale drsná.

V rozhovore o poslednom, 10. prikázani, obaja aktéri rozvíjajú a upresňujú významy hebrejských slov, ktoré toto prikázanie obsahuje. Stern napr. navrhuje podľa neho výstižnejší preklad: „Nebudeš chcieť uchvátiť...“, čo zakazuje oboje pozadie zákazu, totiž aj myšlienku na čin aj čin samotný. Čo z praktického hľadiska ešte nomádskeho života Izraelcov bolo životne dôležité. Súčasne pridáva výstižnú poznámku, že v tej dobe síce ešte neexistovalo hromadenie majetku, ako v dobe kráľovskej, ale závisť áno.

Práve v tomto bode sa obaja teológovia plne zhodujú. Závisť a nepravosť je koreňom všetkého hriechu. Súčasne ale jej zdroj neoddeliteľne súvisí s nedostatkom lásky, ktorá oslobodzuje. Ak by sme teda chceli toto prikázanie formulovať pozitívne, môžeme jednoducho povedať: „Máš milovať“.

Na lásku sa sústreďuje aj záver knihy. Pöhlmann logicky uzatvára odkazom na Hymnus lásky (1Kor 13). Stern vlastne vystihuje svojimi slovami dvojpríkázanie lásky, keď hovorí, že Hospodin je Boh mojej viery a tiež môj Boh. On totiž nechce niečo od nás, ale chce len nás. A to isté platí aj pre nás vo vzťahu k Bohu. A to je pravá láska. Končí citátom z modlitby chasidskeho rabína Zelmana z Ljady: „Nechcem tvoj raj, nechcem tvoj budúci svet, chcem len teba“.

Jiří Bassano

Mesiac úcty k starším

V decembri roku 1990 bol mesiac október vyhlásený Valným zhromaždením Organizácie spojených národov za Mesiac úcty k starším a 1. október za Medzinárodný deň starších. Práve tento mesiac nám pripomína, aby sme si spomenuli na našich seniorov, rodičov, starých rodičov, na našich bratov a sestry. Vekom nadobudli skúsenosti, ktoré môžu odovzdávať mladším, ak o to stoja. Napokon vďačíme im za život.

Spomienky

Mnohí bratia a sestry, ktorí už odišli do večnosti, nám zanechali svoje svedectvá na ceste viery. Povzbudzovali nás mladších a boli nám vzorom, ktorý môžeme napodobňovať. Napríklad sestra Pisárová veľa nerozprávala. Pamätám sa však na vetu, ktorú raz našej mládeži povedala: „Vy mladí, sedávajte vpredu. Ste okrasou nášho zhromaždenia.“ Sestra Melišková zo Sládkovičova bola duchovnou mamou našej mládeže. Otvorila svoj dom a dva roky sa nám pravidelne venovala. Starala sa o náš duchovný stav, kontrolovala, či sme si denne čítali z Biblie a museli sme o prečítanom texte hovoriť. Modlila sa za nás a keď bolo treba, aj nás napomenula.

Sestra Marta Záleská z Bratislavy, to bola ochotná, pokorná a milá spolupracovníčka. Keď mi posielala články do Ohniska, pripojila vetu: Ďakujem, že robíš Ohnisko...alebo Želám veľa povzbudení do ďalšej činnosti. Br. Procházka o nej napísal:

Kto mal možnosť s ňou spolupracovať, rýchlo si uvedomil, že sa nejedná o radovú členku cirkvi, ale že je to vynikajúca služobníčka.

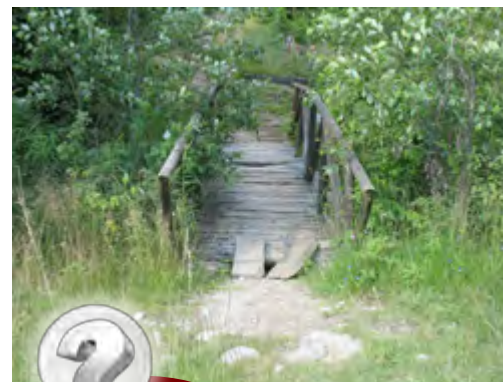
Svedectvo brata Juraja Čisára z Jenkoviec som počula raz na stretnutí stanovákov. Keď jeho otec zomieral, otvoril Bibliu, položil prst na text a povedal svojmu synovi: „Prečítaj, čo tu je napísané.“ Bolo tam: Chodte do dediny, ktorá je pred vami a hneď nájdete oslicu priviazanú a osliatko s ňou, odviažte a priveďte mi ich. (Mt 21,2). Potom otec povedal: „Aj ja mám syna, ktorý je priviazaný k plotu, k hriechu a potrebuje byť oslobodený.“ Toto slovo sa naplnilo, ale až po otcovej smrti. Ako som sa dočítala v Ohnisku 4/2013, brat Juraj bol laickým kazateľom, ktorý bol plný nadšenia a vždy mal čo povedať, nielen starším, ale aj mladším, lebo ich duchovný život mu ležal na srdci. Pri ňom bolo cítiť nielen úprimnosť, lásku a osobný záujem, ale aj silu Ducha Svätého. Vždy mal čas pre prácu v cirkvi, a veľmi rád spieval.

Súčasnoscť

Mladí ľudia, ktorí prídu na stretnutia stanovákov, sú udivení z nadšenia, z radosti, ktorá znie z piesní a svedectiev. Sestra Henrieta Kociová napísala: Prežili sme plnosť lásky, pokoja a radosti s Pánom a to spolu s ľuďmi, ktorí už toľko rokov poznajú Pána Ježiša. Sme šťastní, že takíto ľudia existujú. Dodali nám novú silu cez svedectvá, že Pán Ježiš koná úžasné veci. Máme sa stále čo učiť v chození s Ním. Takéto stretnutia obohacujú náš život.

V našom zbore máme asi dvadsať ľudí nad 70 rokov. Aspoň v októbri im niečo s deťmi na besiedke vyrobíme a vyjadríme vďačnosť, že ich v zbore máme. Ďakujeme im za lásku a vernosť k Bohu, ktorú môžeme vidieť a za modlitby, ktoré cítime. A prečo sa môžeme od starších ľudí učiť? Asi aj pre to, čo povedal Tomáš Kempenský v knižke NASLEDOVANIE KRISTA:

„Rád sa vypytuj a mlčky počúvaj slová svätých, váž si aj podobenstvá starších, lebo nepodávajú ich bez príčiny.“ A ešte: „Často sa rad s múdrom a svedomitým človekom a radšej sa hľad' poučiť od lepších, než nasledovať svoje výmysly.“

Viete že...

Slovenská republika si 9. septembra 2013 pripomenula Deň obetí holokaustu a rasového násillia? Poslanci Národnej rady SR 31. októbra 2001 schválili návrh zákona, ktorý určil tento nový pamätný deň SR. Bol to návrh bývalého prezidenta SR Rudolfa Schustera, ktorý prisľúbil počas oficiálnej návštevy Izraela vo februári 2000, že bude presadzovať schválenie tohto zákona.

Vláda slovenského štátu vydala 9. septembra 1941 Nariadenie o právnom postavení Židov, známe ako Židovský kódex. Zbavil

Čo nám odkazujú naši seniori

Majte trpezlivosť s nami staršími

- Požehnaní, ktorí majú porozumenie pre naše potkynajúce sa nohy a ochromené ruky.
- Požehnaní, ktorí chápu, že naše uši sa musia namáhať, aby vnímali všetko, čo sa nám hovorí.
- Požehnaní, ktorí rozumejú tomu, že naše oči sú unavené a naše myslenie spomalené.
- Požehnaní, ktorí sa s priateľským úsmevom zastavia, aby sa so mnou trochu porozprávali.
- Požehnaní, ktorí nikdy nepovedia: To ste mi už dnes dvakrát rozprávali.
- Požehnaní, ktorí vedia, že je vo mne túžba prebudiť spomienky na skoršie časy.
- Požehnaní, ktorí mi dovoľujú zakúsiť, že som milovaný, vážený a nie osamotený.
- Požehnaní, ktorí svojou dobrotou uľahčujú dni, ktoré mi ešte zostávajú na ceste k večnému Domovu.

pripravila Milena Belková

Židov na Slovensku základných občianskych a ľudských práv a nehnuteľného či veľkej časti hnutel'ného majetku. Podľa neskoršie vyhlásy mušiestich rokov hviezdu. O rok kročilo k deportovaných občanov táborov. Židovský kódex, vypracovaný podľa nacistického vzoru, patrila medzi najtvrdšie protizidovské právne opatrenia v Európe.

Prví wesleyánski misionári prišli do Francúzska z Anglicka v roku 1791. Asi o šesťdesiat rokov neskôr sa z tohto malého hnutia sformovala Francúzska wesleyánska konferencia, ktorá existovala až do obdobia tesne pred 2. svetovou vojnou. Vtedy 16 zborov odhlasovalo, že sa pripoja k Francúzskej reformovanej cirkvi. Na juhovýchode krajiny ostalo 6 zborov, ktoré boli proti tomuto spojeniu. Ďalej rozvíjali svoju prácu pod názvom Eglises Evangéliques Méthodistes de France (EMF) v počte asi 1500 členov a priateľov.

Dnešná Union de l'Eglise Evangélique Méthodiste en France (UEEMF) bola založená v roku 1868, keď z Nemecka prišiel po nemecky hovoriaci americký misionár do Štrasburgu s cieľom založiť po nemecky hovoriaci zbor. S podobným cieľom prišli do okolitých miest i ďalší nemeckí misionári. Z ich misijného pôsobenia vzniklo 9 zborov v oblasti Alsaska-Lorraine. Na juhozápade Francúzska zasa začala

Codognan je mesto v južnom Francúzsku. Miestny zbor tu každý rok usporadúva evanjelizačný festival

Francúzsko

misijná práca v roku 1926 medzi švajčiarskymi imigrantmi, ktorí sa v Agen usadili po 1. svetovej vojne. Postupne práca prerástla aj medzi Francúzov a to isté sa stalo i v oblasti Alsace-Lorraine. Misijné pôsobenie zboru v Agene v 80. rokoch 20. storočia viedlo k novej práci vo Fleurance a v Mont de Marsan. Medzi EMF a UEEM bol vždy kontakt a ich spojenie zosilnelo na konci 20. storočia, až nakoniec v roku 2002 po dlhých rokoch dospeli k pripojeniu EMF do UEEMF a tým do Výročnej konferencie Švajčiarsko-Francúzsko-Severná Afrika. Definitívne bolo toto rozhodnutie potvrdené v roku 2005. V roku 2008/2009 sa k UEEMF pripojili aj dva zbory s metodistickými koreňmi z Pobrežia slonoviny.

Dnes sa v týchto metodistických zboroch kladie dôraz na prácu s deťmi a mládežou, na rozhovory a kreatívne skupinky pre ženy, misijnú prácu a evanjelizáciu, ako aj na službu poskytovania literatúry. Zbory sú si však vedomé svojho dedičstva sociálnej služby a toto poslanie berú veľmi vážne a osobne pracujú a pomáhajú ľuďom.

V budovách metodistických zborov sa schádzajú čínske, kórejské a kambodžské zbory, ktoré majú status pripojených zborov.

UEEMF je zapojená do práce niekoľkých inštitúcií: charita Bethesda s tromi domovmi dôchodcov v Štrasburgu, Mulhouse a Munsteri, centrum pre rozjímanie a obnovenie v Štrasbur-

gu, domov dôchodcov vo Valleraugue, centrum pre nezletilé matky v Saint Jean de Valeriscle a do rôznych protestantských kníhkupectiev.

Spolu so štyrmi po francúzsky hovoriacimi zbormi vo Švajčiarsku, tvoria zbory vo Francúzsku „frankofónnu oblasť“ Výročnej konferencie Švajčiarsko-Francúzsko-Severná Afrika.

Vo Francúzsku sa dnes nachádza 22 zborov, ktoré majú 1350 vyznávajúcich členov a služia im 18 duchovní (foto s. 8 vpravo hore).

z http://www.umc-europe.org/france_e.php
pripr. Lenka Procházková

Mesto Gennevilliers sa nachádza v blízkosti Paríža. Metodistický zbor v tomto meste je prevažne zložený z imigrantov z Karibiku a z Pobrežia slonoviny.

V Caveiracu dostávajú nezamestnaní ľudia, ktorí si hľadajú prácu, pomoc v metodistickom zbore. Učia ich ako napísať životopis a žiadosť o prácu, a ako sa pripraviť na pracovný pohovor. Tiež ich oboznámi s možnosťami ďalšieho vzdelávania, aby boli lepšie kvalifikovaní. Je to skvelá možnosť, ako ukázať ľuďom, že cirkev má spojenie s reálnym životom a výzvami, ktoré prináša.

Alsaský zbor Bischwiller

Worship festival 10. október 2013 Ružomberok, ŠH Koniareň

V hale Koniareň sa rozozvučia tóny Worship festivalu Gods great dance floor. Ako hlavné „ťaháky“ budú speváci

Matt Redman - pracovné meno sme mu dali Matúš Červeňák, a **Martin Smith** – Maťo Kováč.

Matt Redman je anglickým worship lídrom, pochádzajúci z Brightonu vo Východnom Sussexe. Okrem sólo dráhy, spolupracoval aj s rôznymi organizáciami a cirkevnými spoločenstvami, ako napr. Hillsong London. Je členom cha-

ritatívnej organizácie Compassionart, založenou Martinom Smithom. Doposiaľ je držiteľom dvoch cien Grammy, z posledného udeľovania tejto prestížnej ceny v podobe malého zlatého gramofónu. Získal ich za skladbu 10,000 reasons.

Matt Redman je autorom skladieb „Heart of Worship“ (Túžim priniesť na oltár), „You never let Go“, „Let Everything That Has Breat“ (Nech všetko, čo má dych) alebo „Better is One Day“ (Lepší je jeden deň). Sú veľmi obľúbené po celom svete. Verím tomu, že aj vy vo vašom domácom spoločenstve ich máte vo vašom repertoári.

Martin Smith je bývalý frontman kapely Delirious?, ktorá zavítala v roku 2009 aj na Slovensko. Na trnavskom festivale Lumen sa

vtedy nachádzalo viac než 10 000 ľudí v centre malého Ríma. V tom istom roku ukončili svoje pôsobenie 29. novembra na vypredanom koncerte v Londýne. Ako každý hudbu milujúci interpret sa Martin dlho mimo hudobnej scény neohrial. Skladby, na ktorých sa podieľal, sú „I could Sing of Your Love Forever“ (Chcem spievať o láske tvojej), „History Maker“, „Majesty“ (Chvály žalm) a mnoho ďalších. Martin Smith to na svojej sólo dráhe roztočil debutovým albumom s názvom „God's Great Dance Floor“ vydaným v apríli 2013. Odvtedy sa objavil aj na albume nahranom legendárnym Grahamom Kendrickom na Worship Duets.

Koncert v Ružomberku bude výnimočnou udalosťou, na ktorú sa osobne veľmi teším: Stretnúť interpretov, ktorých piesne spievame aj v našom spoločenstve.

Pablo

Oznamy

Stretnutie sestier ECM

18.-19.10.2013

Drahňov (východné Slovensko)

Téma: Spoločne na ceste viery

Konferencia

Detskej misie

16.11.2013

Bratislava, Legionárska 4

Téma: Verná služba Pánovi

– čo tým strácam, čo tým získam?

II. celoslovenská

KONFERENCIA DETSKÝCH SLUŽOBNÍKOV

29.11.-1.12.2013

Prešov

Zasadnutie Rady SO ECM

6.12.2013

Bratislava

Pastorálne stretnutie zamestnancov ECM

22.-23.11.2013

Bratislava

Tajnička

Odpoveď z minulého čísla bola: **Radost' z Hospodina je našou silou.** Správnych odpovedí prišlo päť, z ktorých sme vylosovali jedného výhercu. Je to pani Mária Jahnová. Blahoželáme. Križovka z tohto čísla je znovu výherná. Vaše odpovede čakáme do 30.10.2013.

Volám sa Attila Kömíves, mám 47 rokov, som ženatý, maďarskej národnosti. Chodím do zboru v Kráľovskom Chlmci a vo Veľkých Kapušanoch.

Zamestnanie / Aký je tvoj pracovný nástroj? Som pomocný kazateľ, takže Biblia a občas aj kosačka....

Voľný čas / Keď máš trochu voľno, čo robíš? To, čo mi rozkáže manželka, matka a dcéra – na poradi nezáleží.

Ako tráviš čas s rodinou? Snažíme sa ísť spolu do prírody, alebo čítame knihy. Všetko to musí byť zaujímavé.

Ktorý predmet v domácnosti máš najradšej a prečo? Posteľ a plnú šálku kávy alebo čaju.

Príslušnosť / Bez čoho nevychádzaš z domu? Mobil a peňaženka.

Trapasník / Tvoj najväčší trapas? Keď sme kupovali obrúčky. Svetlana skúšala obrúčku a po dlhej chvíli vyberania sa otočila na mňa:

„Tak a teraz ty!“ Ja som cúvol dozadu s otázkou: „Ja? A prečo?“

Dovolenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky? Sedenie v Novom Sade na schodoch pri Dunaji.

Šikulmeter / Čo dokážeš, čo by si mohol ponúknuť? Viem robiť s drevom, viem vybavovať na úradoch.

Ohodnot' zručnosť v percentách 1-100%
85%

Škola / Aký predmet si mal v škole najradšej? Dejepis.

Hračka / Mal si svoju najobľúbenejšiu hračku? Gumený sloník.

Verš / Aký je tvoj najobľúbenejší verš z Biblie? Žalm 24: Hospodin je môj pastier nebudem mať nedostatku....

Postava / Aká je tvoja najobľúbenejšia postava v Biblii? Pán Ježiš.

Kniha / Akú knihu čítaš? Najobľúbenejšia? Wass Albert: Vráťte mi moje hory.

Film / Ktorý film ťa dostal – nadmieru zaujal? Koltay Róbert: Nikdy nezomrieme.

Hudba / Akú hudbu počúvaš? Krédo z UA.

Vytáčadlo / Čo ťa vie najviac vytočiť? ...alebo nahnevať? Alebo čo by sme nemali pri tebe robiť? Dlhé zoznamy, čo všetko by som mohol/mal urobiť.

Jedlo / Ktoré jedlo máš najradšej? Vyprážaný syr so šunkou, tatárskou a hranolkami.

Zmena / Akou formou si sa obrátil? Čo viedlo k tvojmu obráteniu ku Kristovi? Keď som bol v Budapešti, veľmi ma ovplyvnil farár Géza Németh, ale po návrate domov som zapadol do starých koľají. Keď som mal neskôr nehodu, Pán Boh ma viedol, aby som si znovu čítal staré poznámky zo stretnutí. Tak som sa pomaly k Nemu vrátil a som vďačný, že ma nenechal samého.

Prianie / Keby si na svete jednu vec mohol zmeniť, ktorá by to bola? Asi nič, všetko je na niečo dobré.

Odkaz / Čo by si odkázal čitateľom Ohniska Túto modlitbu: Bože, daj mi vyrovnanosť, aby som prijal to, čo zmeniť nemôžem. Odvahu, aby som zmenil to, čo zmeniť môžem. Múdrosť, aby som vedel odlíšiť jedno od druhého.

Môj život s Bohom

Keď som sám a smútok ma premáha, keď sú rozhodnutia a chýba mi odvaha,

keď nastanú zlé časy a odpovede niet, keď si myslím, že ma nenávidí celý svet,

keď som v situácii, ktorá sa už nedá riešiť, keď už nie je ničoho, čomu by som sa mal tešiť,

keď srdce mám plné strachu a od únavy sa plazím v prachu,

Ty nedopustiš, aby sa mi niečo stalo a dáš mi viac, než sa mi kedy zdalo.

Len Ty, v celom mojom živote, budeš ma viesť.

I cez plameň ohňa dáš mi nedotknuto prejsť.

Victor i silné vlny mora utíšiš, uprostred smútku svojou láskou potešíš.

Každú prekážku i múr iba s Tebou preskočím a je mi ľúto, že Ti nemôžem oplatíť za čo Ti vďačím.

Lebo sám si tak veľmi svet miloval, že svojho syna Ježiša Krista si za nás obetoval.

Vďaka Nemu ten, kto vieru má v Teba, môže žiť večný život a vstúpiť do neba,

pretože si úžasný a vďačnosti hoden. Len Tebe patrí moc, kráľovstvo i sláva. Amen.

Marianna Bučányová (Trnava)

Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi ?

Moja matka bola veľmi duchovne založená a jej vplyv na mne bude v mojom živote vždy badateľný. Bola vždy vynikajúcou spoločníčkou. Mala obzvlášť bystrú a prenikavú myseľ. Žila plným a bohatým životom a mala obrovský zmysel pre humor. Vždy mi spôsobovalo radosť byť v jej spoločnosti. Keď sme si sadali za stôl k raňajkám, všetci sme sa prekrikovali. Boli to šťastné a krásne stretnutia. Potom prišla jej smrť a jej telo sme s láskou uložili na krásnom cintoríne v Lynchburgu, v južnom Ohio, kde žila za mladí. Bol som veľmi smutný, keď sme ju tam zanechali, a vracal som sa späť so srdcom plným zármutku. Keď sme ju vtedy viezli domov, na miesto jej posledného odpočinku, leto bolo v plnom prúde.

Potom prišla jeseň a pocítil som, že zase by som chcel byť so svojou matkou. Cítil som sa bez nej osamelý, preto som sa rozhodol odcestovať do Lynchburgu. Celú dlhú noc vo vlaku som smutne spomínal na šťastné dni, ktoré boli nenávratne preč, a premýšľal som o tom, ako sa všetko zmenilo a už to nikdy nebude také ako predtým.

Otvoril som starú železnú bránu cintorína. Bolo chladno, nebo bolo zatiahnuté a ja som si tam zarmútený sadol. Zrazu sa mraky popretáhli a zasvietilo medzi nimi slnko. Ožiarilo kopce, na ktorých som vyrastal a ktoré som miloval, kopce, kde sa aj ona hrávala ako dievča.

Potom sa mi z ničoho nič zazdalo, že počujem jej hlas. V skutočnosti som jej hlas nepočul, ale mal som ten pocit. Som si istý, že som ho počul vo svojom vnútri. Odkaz bol jasný a zreteľný. Vyslovila ho hlasom z niekdajších dôb, ktorý som tak miloval. Povedala : „Prečo hľadáš život medzi mŕtvymi? Ja tu nie som. Myslíš si azda, že by som zostala na takom pochmúrnom a smutnom mieste? Vždy budem s tebou a s tými, ktorých som mala rada.“ V akomsi záblesku vnútorného osvetlenia som bol zrazu neskonalé šťastný. Vedel som, že to, čo počujem, je pravda. Posolstvo ku mne preniklo s plnou silou skutočnosti. Bol by som kričal, preto som vstal, položil som ruku na náhrobný kameň a videl som iba to, čím skutočne je - miestom, kde ležia smrteľníci. Telo tam bolo, tým som si istý, ale boli tam iba šaty, ktoré tam boli odložené, pretože jeho nositeľ ich už nepotreboval. Ale tá zázračná duša tam už nebola.

Odišiel som odtiaľ a už dávno to nie je miesto smútku, je to iba symbol, pretože ona tam nie je. „Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“

Čítajte Bibliu a verte tomu, čo hovorí o доброте Božej a o nesmrteľnosti duše. Modlite sa úprimne a s vierou. Ak tak urobíte, zistíte, že vo vašej mysli sa zrodilo hlboké poznanie skutočnosti, že je to v skutku tak.

„...keby nebolo tak, či by som vám povedal...“ (Ján 14,2)

*N.V.Peale,
pastor Marble Collegiate Church v NY
(krátený úryvok)*

POCHOD ZA ŽIVOT

V poslednej dobe sa stretávame s tým, že tradičná rodina tvorená otcom, mamou a deťmi je v ohrození, pretože naša spoločnosť prechádza zmenami, ktoré sa už dávno nemôžu nazvať zdravými. Postavenie rodičov je často nezávideniahodné. Stačí, že je rodič na svoje dieťa prísnejší a hneď ho niekto môže obviňovať z psychického či fyzického týrania. A samotné dieťa má v dnešnej spoločnosti viac práv než povinností. V školách deti síce učia ako byť pribojnejšie a dosiahnuť tak svoje, ale už takmer nič o tom, čo je a nie je normálne, pretože podľa dnešnej spoločnosti je všetko dovolené a všetko normálne. A tak sa zrazu stávame svedkami toho, že v niektorých krajinách odoberú matke dieťa hneď po pôrode, pretože sa im zdá pristará nato, aby sa vedela postarať o dieťa. Inokedy vám zase vezmú dieťa bez akéhokoľvek vysvetlenia a pred vašimi očami. No a už nie je ani nič výnimočné ak homosexuálny pár vychováva dieťa. Ako keby neexistovali žiadne hranice.

Preto si človek
vom kladie
otázku:
Je toto
v ô -

bec normálne? Odpoveď je jednoduchá, nie je. A cirkev je povinná postaviť sa tejto novej problematike zoči-voči. Preto som bola rada, keď som sa dozvedela, že sa pripravuje Národný pochod za život. Tento pochod sa konal vo viacerých mestách na Slovensku a vyvrcholil v nedeľu 22. septembra v Košiciach. Práve do metropoly východu boli vypravené tri špeciálne vlaky z Bratislavy. Samotný pochod sa mal začať o pol tretej, ale to sa nestalo. Dôvod bol pre mnohých viac ako prekvapujúci. Oveľa vyššia účasť než sa pôvodne predpokladalo. Pôvodný predpoklad organizátorov bol totiž 50 tisíc ľudí. No skutočnosť bola taká, že nás v dave bolo 70 tisíc. A stretnúť ste mohli ľudí zo všetkých kútov Slovenska, ktorí prišli povedať jedno veľké ÁNO životu. Životu, ktorý má byť chránený od samého počatia až po prirodzenú smrť. Veľké ÁNO všetkým rodinám, ktoré si vážia a ctia morálne hodnoty. Veľké ÁNO pre zákony chrániace práve rodinu ako takú.

K. Balogová

Požehnaný týždeň

Na konferenciu do Srbska som išiel v auguste ako vodič slovenskej mládeže. Stretlo sa tam 55 mladých ľudí zo siedmych krajín. Konferencia bola v angličtine, takže mi museli prekladať. Bol som rád, že sa spievali aj známe piesne. V jeden večer, po skončení programu, hudobníci zostali hrať. Bola to zmiešaná skupina zo Srbska, Švajčiarska a Rakúska. Pridávali sa k nim ďalší mladí, spievali, pridali sa tiež. Navrhovali sme piesne. Jeden Švajčiar si ku mne prisadol a držal mi spevník. Pri inom mladom bratovi (volal sa ako ja, Michael) som si všimol, že pri speve mal ruku zdvihnutú a aj po piesni zostal v tichosti pred Pánom. Dojala ma jeho úprimnosť. Jeden srbský kazateľ povedal: „Jedným z metodistických znakov je radosť pri speve.“

Konferencia sa konala v Báčskom Petrovci. Je to malé mesto, v ktorom sa hovorí slovensky. A nie hocijako, pekne mätko. V jedno poobede nás navštívil predseda Matice slovenskej pán Rastislav Surový a pozval nás na návštevu domu Matice Slovenskej.

Navštívili sme aj zbor v Novom Sade, kde nás pohostila rodina miestneho kazateľa, sekretárka Marienka Páliková-Virágová a superintendka Anka Páliková-Kunčáková. Asi najviac som sa tešil na zhromaždenie v Kysáči. Stretli sme tu niektorých známych a hlavne br. Michala Francistyho. A čo bolo najdôležitejšie, všetci hovorili slovensky. Kazateľkou tu je sestra Anka Kunčáková. Krásne nás privítala a vysvetlila, čo znamená názov ich modlitebne ÉLIM. V tých dňoch boli 40-stupňové horúčavy a preto povedala, že nevedela zaistiť lepšie počasie. Verí, že toto miesto, zhromaždenie Élim, je a bude oázou pre unavených a utrápených ľudí. Dozvedeli sme sa, že Centrálna konferencia má 15 kra-

jín, z ktorých sa zúčastnilo 7 v Srbsku na tejto konferencii mládeže. „Napriek rozličnosti kultúr a jazykov majú títo mladí ľudia spoločnú túžbu - osláviť Pána Ježiša“, povedala sestra Anka.

Jeden mladík z Albánska hovoril svedectvo. Celá ich dedina je moslimská. V roku 1992 prišli Nemci, aby pomáhali a pritom hovorili o Pánovi Ježišovi. Niektorí uverili a začali sa stretávať po domoch. Vďaka Bohu, že členovia rodiny nerobia problémy tým, ktorí uverili. Zbor v Tirane rastie a je to vďaka modlitbám. Svoje svedectvo ukončil slovami: „Odkaz pre všetkých je: MODLITBA je silná vec a preto by sme sa všetci mali modliť.“

V deň odchodu, v sobotu bol čítaný text z evanjelia Lukáša 24,13-31 (Emausí). Pán Ježiš ide s nami, aj keď niekedy necítíme jeho prítomnosť. Je s nami aj v ťažkých chvíľach, je na našej strane. Toto záverečné zhromaždenie bolo veľmi zvláštne. Stáli sme v kruhu (55 ľudí) a každý každému podal ruku a rozlúčil sa. Bolo to veľa objatí a niekde aj slzy. Spoznal som nových úprimne veriacich mladých ľudí, napr. z Nemecka a zo Švajčiarska, ktorí patria Pánovi

Ježišovi. Mládež z Kysáča bola veľmi milá, aj kazateľka Anička sa o nás počas týždňa zaujímala. Bol to krásny a požehnaný týždeň. Kazatelia v Srbsku sú väčšinou mladí. Oni aj mládež vyjadrili túžbu, že by veľmi radi prišli na Slovensko a mali spoločný mládežnícky tábor.

Michal Tagaj

*Viac fotiek nájdete na Facebooku:
Evanjelická cirkev metodistická, Slovenská oblasť*

Zvyky

Ak sa chceš viac podobat' na Pána Ježiša, naštuduj si Jeho zvyky a privlastni si ich! Tvoju budúcnosť nepredurčujú tvoje schopnosti! Výborný hollywoodský herec River Phoenix zomrel na záchvat vyvolaný drogami, pretože nemohol alebo nechcel zanechať svoj zlozvyk. Ak chceš vedieť, akým smerom sa bude uberať tvoja budúcnosť, skús si jeden mesiac písať o svojich zvykoch denník a potom si budeš môcť napísať svoj vlastný nekrológ. Chceš byť ako Pán Ježiš? Vstával skôr než Jeho učeníci, aby sa modlil. Nikdy by ani nepomyslel na to, aby začal deň bez modlitby! Predstav si - On sa modlil, a my nie! Dávid povedal: „Večer i ráno, i na poludnie budem rozjímať a vzdychať a vypočuje môj hlas.“ (Ž 55,18) Toto znie ako hlavný zvyk! „Podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy.“ (L 4,16).

Modlievaš sa aspoň 5 minút denne? To je

menej ako 0,5 % tvojho času, kedy si bdely. Počas prohibície vyhlásil Kongres, že čokoľvek, čo obsahuje menej ako 0,5 % alkoholu, nie je opojné. To znamená, že necítiš efekt, nemení to tvoje vnímanie ani spôsob chôdze či rozprávania. Pýtaš sa: „Ako dlho sa mám modliť?“ Odpoveď je - pokiaľ nevidíš výsledok - pokiaľ sa nezmení tvoja vnímavosť, pokiaľ nezačneš inak kráčať a rozprávať. Jeden mladý muž mi prednávkou povedal: „Nerád čítam.“ Na to som mu odpovedal: „To je škoda, pretože všetko, čo potrebuješ vedieť, je v knihe!“ Pavol povedal Timoteovi: „Venuj sa čítaniu.“ (1Tim 4,13) Vypestuj si zvyk čítať - závisí od neho tvoja budúcnosť! Pozri sa dnes na svoje zvyky. Sú prorokom o tvojej budúcnosti! (Joz 1,9; Ž 1,1-3)

*Bob Gass,
uverejnené s povolením*

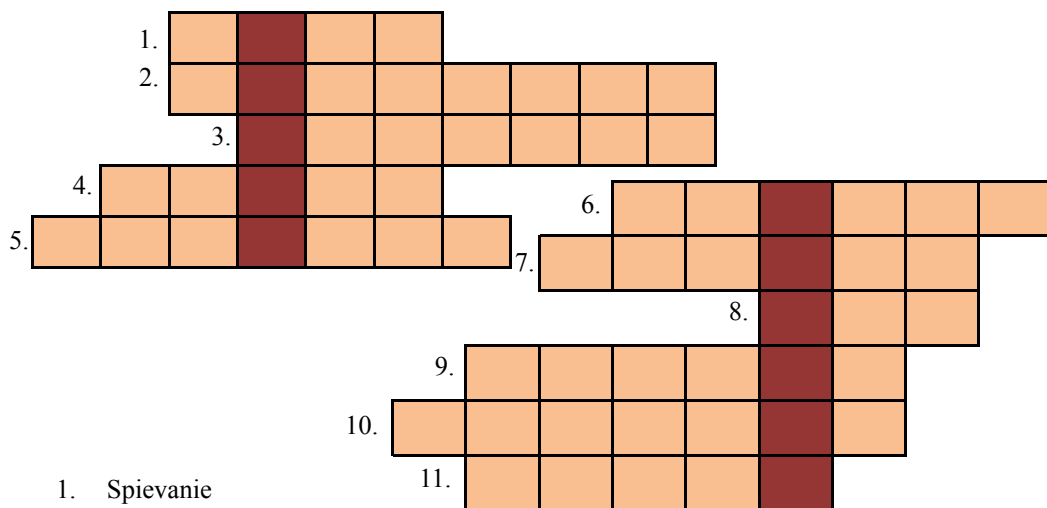
Pre deti

Ahoj deti,

rada lietam na jedno miesto, kde počujem radostné piesne o Pánu Bohu. Nevedeli ste, že aj ja rada spievam? Asi preto, že to nie je veľmi počuť ☺. Jeden muž v Starej zmluve na toto miesto tiež rád chodil. Jeho vyznanie sa dozvieme, keď vylúštite krížovku.

RADUJEM SA, KEĎ MI HOVORIA, Hospodinovho. Ž 122,1

1. Spievanie
2. Stíšenie pred Bohom, rozhovor
3. Som vďačný
4. Bezplatný liek ☺
5. Koná sa na bohoslužbe
6. Ovocie Ducha Svätého (druhý)
7. Opak pýchy
8. Nezabudni svätiteľ siedmy ...
9. Cirkevná budova
10. Ako nemáme brať meno Božie?
11. Ochotného miluje Boh.

Napíšte 3 mená detí alebo dospelých, ktorých
na zhromaždení stretávate:

Autor: RINGO	moja osoba	1	Mária (dom.)	Anna (dom.)	Lebo (tajnička).					
otvor v zemi										
ruské mesto					Pomôcky: Ovona, Alov, mlž	ostrov USA	latinsky (skr.)	mimo- zemšťan	2	portland- ský slnok
Pomôcky: are, trias, alit	zábava				ešteže čo					
	špica				meno Ko- menského					
pozri (hovor.)				banícka trhacina krídla (lat.)						
Radio Andorra			indonéz. hmot.jedn. talianske sídlo					buď živý		
								zábava		
okraj, obvod (zried.)							šláger			
							čes.muž. Atanáz			
najstarší druho- horný útvár					sme,ste (angl.)					podmien- ková spojka
					zámorská veľmoc					
Pomôcky: Ajan, Amak, Oira					zachovajú tajnosť lastúrník (čes.)					
Alina (dom.)				Master of Scien.Art čmud (bás.)				ekonom. komisia priateľka (teleg.)		
knockaut			rody						ambit	4
			bielkovina v obilí							
osviež tekutinou					ruský režisér					
					zn.kvalit. múky					
Pomôcky: amat, alae,YL, ochodza	sediaca poloha				stredová priamka samec kozy			citoslov. posmechu ľah (čes.)		
	pravosláv- ny kňaz									
pracovné technické prápor				čo (čes.)				povrchová baňa		
				EČV Ná- mestova				mili- ampér		
nealkoho- lický nápoj						3				I
ponaprá- vaj motykou						pozri ! (hovor.)				!

Nedeľa služby

Prvá adventná nedeľa bola na septembrovej Rade oblasti schválená ako „Nedeľa služby“. V túto nedeľu odporúčame zborom ECM na Slovensku vykonať zbierku na Fond misie v Európe. Na tento fond sme už prispeli aj v minulom roku, za čo sme od brata Ursa Schweizera dostali ďakovný list, ktorý ste si v septembrovom Ohnisku mohli prečítať.

Fond misie v Európe bol založený v roku 1990 následne po politických zmenách v Európe, ako nástroj pre vyjadrenie finančnej solidarity medzi západom a východom. Po 15 rokoch existencie sa koncept zmenil. Táto organizácia zatúžila robiť viac ako vyjadriť finančnú solidaritu.

Pomáha zakladať nové zbory, alebo oživiť existujúce zbory, podporuje diakonické a vzdelávacie projekty, snaží sa pomôcť a prispievať k dosahovaniu sebestačnosti zborov a cirkví. Podieľanie sa na misii už nemá byť jednostranné, kde

jedna strana dáva a druhá prijíma, ale obojstranné, pretože všetci máme čo dať, či už po finančnej, alebo duchovnej stránke a všetci tiež potrebujeme povzbudenie. Preto sa mottom FMiE stalo: **Pomáhať si navzájom - učiť sa jeden od druhého.**

Slovenská oblasť ECM každý rok podáva projekty, na ktoré sme z FMiE dostali finančné prostriedky. Možno i váš zbor je medzi tými, ktoré peniaze na nejaký projekt dostali. Peniaze, s ktorými fond disponuje pochádzajú od dobrovoľných darcov, ako ste vy i ja. Do zbierok sa zapája stále viac krajín. Je to spôsob ako vyjadriť solidaritu s inými kresťanmi, ktorí sa snažia misijne konať tam, kde ich Pán Boh postavil a zároveň vyjadriť, že nechceme len prijímať, ale sme tiež ochotní dávať z toho, čím nás Boh požehnal.

Prijmite preto pozvanie a zapojte sa v svojom zbore ku zbierke na Fond misie v Európe a pomôžte priniesť zmenu do života ľudí.

*v mene Rady Slovenskej oblasti ECM
Lenka Procházková*

Dary na Ohnisko

v septembri poslali:

Benáková Jolana
Holešová Bohuvera
Tagajová Elena
Zacharovci
Tagaj Luboš
Spolu: 146,- eur
Srdečne ďakujeme!

Blahoželáme

Sestre kazateľke **Jarmile Nagyovej** zo Slavkoviec k 40. narodeninám a sestre **Berte Žiškovéj** z Bratislavy k 70. narodeninám.

Milé sestry, nech vás Pán Boh bohato žehná svojou milosťou a láskou. Prajeme vám do ďalších rokov zdravie, šťastie a najmä radosť z toho, že ste Božími deťmi!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Spolupracovníci:
Tonka Halačiová
Martina Výbošťoková